

Αριθμός 1606/2006

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Σ 2005, με την εξής σύνθεση: Γ. Ανεμογιάννης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Α΄ Τμήματος, Ε. Δανδουλάκη, Δ. Μαρινάκης, Σύμβουλοι, Π. Μπραϊμή, Αικ. Ρωξάνα, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ε. Κουμεντέρη, Γραμματέας του Α΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 4 Απριλίου 2001 αίτηση:
του Μ. Χ., κατοίκου Θ (οδός Β. Ό. αριθ. 63), ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο
Αθ. Νιάνιο (Α.Μ. 2705), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία "Ταμείο Συντάξεως και Αυτασφάλισης
Υγειονομικών" (Τ.Σ.Α.Υ.), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Α αριθ. 27), το οποίο
παρέστη με το δικηγόρο Π. Παναγακόπουλο (Α.Μ. 4545), που τον διόρισε με
πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναρθεθεί η υπ' αριθ. 2480/2000
απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου, Δ.
Μαρινάκη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αναιρεσείοντος, ο οποίος
ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναρέσεως και ζήτησε να
γίνει δεκτή η αίτηση και τον πληρεξούσιο του αναιρεσιβλήτου Ταμείου, που ζήτησε
την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του
δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την κρινόμενη αίτηση καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (2748318
έτους 2001 ειδικό έντυπο παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτός η αναίρεση της 2480/2000
αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία διορθώθηκε
αυτεπαγγέλτως η 3096/1999 απόφαση του ίδιου δικαστηρίου. Με την
αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αναδιατυπώθηκε το διατακτικό της τελευταίας αυτής
αποφάσεως και, κατόπιν αυτού, έγινε δεκτή η έφεση του ήδη αναιρεσιβλήτου
Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ), εξαφανίσθηκε η
18690/1996 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και απορρίφθηκε η
προσφυγή του ήδη αναιρεσείοντος κατά της 994/Συν.55/9.12.1994 αποφάσεως του
Διοικητικού Συμβουλίου του αναιρεσιβλήτου Ταμείου, με την οποία είχε απορριφθεί
αίτηση του αναιρεσείοντος για αναγνώριση χρόνου υπηρεσίας.

3. Επειδή, κατά το άρθρο 83 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97/17.5.1999) και άρχισε να ισχύει δύο μήνες μετά την δημοσίευση του νόμου τούτου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (βλ. άρθρο δεύτερο), το παραδεκτό των ενδίκων μέσων, μεταξύ των οποίων είναι και η αίτηση διόρθωσης (άρθρο 81 παρ. 1 του Κ.Δ.Δικον.) "κρίνεται σύμφωνα με το νόμο ο οποίος ίσχυε κατά το χρόνο που δημοσιεύτηκε η προσβαλλόμενη απόφαση". Κατά τον χρόνο της δημοσίευσής της ανωτέρω διορθωθείσης 3096/1999 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (18 Ιουνίου 1999) εφαρμοστέες ήταν, κατά το άρθρο 55 του π.δ. 341/1978 (ΦΕΚ Α' 71), οι προβλέπουσες διόρθωση δικαστικής αποφάσεως διατάξεις των άρθρων 115 έως 118 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (Π.Δ. 331/1985 - ΦΕΚ Α' 116). Κατά την διάταξη δε του άρθρου 115 παρ. 1 του Κώδικα αυτού "Αν κατά τη σύνταξη της απόφασης έγιναν γραφικά ή λογιστικά λάθη, το δικαστήριο που την εξέδωσε μπορεί να τη διορθώσει με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως". Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, το δικαστήριο έχει εξουσία να διορθώσει απόφασή του για λάθη που έχουν ως αποτέλεσμα να εμφανίζεται ασυμφωνία μεταξύ εκείνου το οποίο θέλησε το δικαστήριο και εκείνου το οποίο διατυπώθηκε στην απόφαση ή για λάθη στον μαθηματικό υπολογισμό (ΣΤΕ 2332/1989) ?? εκ τούτου παρέπεται ότι το δικαστήριο έχει εξουσία να διορθώσει και το διατακτικό αποφάσεώς του, αν αυτό διατυπώθηκε κατά τρόπο ελλιπή ή ανακριβώς. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 117 παρ. 1 του Κ.Φ.Δ., η αίτηση διορθώσεως πρέπει να κατατίθεται, μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από τότε που η απόφαση έγινε τελεσίδικη, στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Κατά την έννοια όμως της διάταξης αυτής σε συνδυασμό με τα άρθρα 115 και 116 του ίδιου Κώδικα, ο κανόνας αυτός ισχύει μόνο όταν η αίτηση διορθώσεως ασκείται από κάποιον από τους διαδίκους.

4. Επειδή, εν προκειμένω, όπως αναφέρεται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την ένδικη αίτηση επιδιώκεται, αυτεπαγγέλτως, η διόρθωση της 3096/1999 αποφάσεως του Δικαστηρίου λόγω σφάλματος αυτής. Ειδικότερα, ενώ θα έπρεπε, σύμφωνα με το σκεπτικό της υπό διόρθωση αποφάσεως, να είχε γίνει δεκτή η έφεση του αναιρεσιβλήτου Ταμείου Συν τάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών (ΤΣΑΥ), να είχε εξαφανισθεί η επικαλούμενη 18690/1996 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και, περαιτέρω, να είχε απορριφθεί η προσφυγή του ήδη αναιρεσειόντος, εν τούτοις στο διατακτικό της ανωτέρω 3096/1999 αποφάσεως του διοικητικού εφετείου ανεγράφη από παραδρομή ότι η έφεση απορρίπτεται. Με τα δεδομένα αυτά, το εφετείο αποφάνθηκε ότι το ανωτέρω σφάλμα στο δικαστικό της υπό διόρθωση αποφάσεως ήταν προφανές ότι οφειλόταν σε παραδρομή κατά τη διατύπωσή του. Έκανε λοιπόν δεκτή την αίτηση διορθώσεως και διέταξε να αναδιατυπωθεί το διατακτικό της αποφάσεως ως εξής: "Διά ταύτα. Δέχεται την έφεση. Εξαφανίζει την υπ' αριθμ. 1869/1996 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Κρίνον επί της προσφυγής του εφεσιβλήτου, απορρίπτει αυτή ...".

5. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία το διοικητικό εφετείο διόρθωσε αυτεπαγγέλτως την πιο πάνω απόφασή του, είναι νόμιμη, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες στην προκείμενη περίπτωση διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας?? τούτο δε ανεξάρτητα από το ότι το διοικητικό εφετείο εφάρμοσε τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι το δικάσαν διοικητικό εφετείο απαραδέκτως επελήφθη της διορθώσεως της παραπάνω αποφάσεως την 15.3.2000 (Πράξη 3/15.3.2000 του Προέδρου του Ε' Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών περί διορθώσεως της 3096/1999 αποφάσεώς του), δηλαδή πολύ μετά την πάροδο της κατά το άρθρο 110 παρ. 2 και 3 του Κ.Δ.Δ. εξηκονθήμερης προθεσμίας διορθώσεως της απ οφάσεως αυτής, που

αρχίζει από την επίδοση της στον αιτούντα (10.11.1999) και στο αναιρεσίβλητο ΤΣΑΥ (11.11.1999). Ο λόγος αυτός είναι, εν πάση περιπτώσει, απορριπτός, διότι, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην τρίτη σκέψη, εν προκειμένω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Κ.Δ.Δ. αλλά οι διατάξεις των άρθρων 115 έως 118 του Κ.Φ.Δ.. Τέλος, ο λόγος αναιρέσεως ότι κατά τον Κ. Φ. Δ. δεν είναι επιτρεπτή η διόρθωση του διατακτικού της αποφάσεως και εσφαλμένως το δικάσαν δικαστήριο εκώρησε στην εν λόγω διόρθωση, είναι απορριπτός ως αβάσιμος, σύμφωνα με όσα έγιναν στην τρίτη σκέψη ερμηνευτικώς δεκτά.

6. Επειδή, κατά τα εκτεθέντα, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου. Και,

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα την δικαστική δαπάνη του Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών (ΤΣΑΥ), που ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 7 Δεκεμβρίου 2005 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 5 ης Ιουνίου 2006.

Ο Πρόεδρος του Α' Τμήματος Η Γραμματέας του Α' Τμήματος

Γ. Ανεμογιάννης Ε. Κουμεντέρη

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δυνάμεως να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με τη σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα,

Ο Πρόεδρος του Α' Τμήματος Η Γραμματέας του Α' Τμήματος